

Program wychowawczy > Klasa II > Wartość III > Pozytywna relacja względem kolegów, koleżanek w szkole i poza szkołą

III. PEDAGOG

3.1. TREŚĆ MATERIAŁU

Życie społeczne bazuje na związkach międzyludzkich. Umiejętność budowania trwałych przyjaźni i zdolność współpracy w grupie to cechy ważne przez całe życie. Zadaniem rodziców jest nawiązanie nici przyjaźni z dzieckiem. Trzeba tłumaczyć, dlaczego przyjaźń jest ważna? Co zrobić, żeby dbać o przyjaźń? Czy człowiek może żyć samotnie? Przyjaźń uspołecznia dzieci, dlatego trzeba unikać izolacji: zapraszać kolegów i koleżanki do domu. Zadaniem rodziców jest obserwacja, analiza i ocenianie tych kontaktów.

Warunkiem pozytywnej relacji jest dialog. Szczera rozmowa przybliży nas do drugiego człowieka. Obnaża mylne postrzeganie, obala stereotypy, dzięki temu pojawia się możliwość na stworzenie wspaniałej relacji przyjacielskiej, w której każdy może podzielić się swoimi spostrzeżeniami. Nie będzie bał się wykluczenia, będzie budował, tak ważne, poczucie własnej wartości.

Godzina wychowawcza jest dobrą okazją do podejmowania tematów związanych z budowaniem pozytywnej relacji względem kolegów, koleżanek w szkole i poza szkołą. Uczniowie pochodzą z różnych środowisk, czasem nawet ze środowisk dysfunkcyjnych, dlatego nauczyciele powinni kłaść duży nacisk na prowadzenie otwartej dyskusji. W konstytucji dogmatycznej *Gaudium et spes* czytamy: „Braterski dialog ludzi dokonuje się jednak nie poprzez postęp, lecz głębiej, we wspólnocie osób, która wymaga wzajemnego poszanowania ich pełnej godności duchowej” (KDK 23).

Niestety w szkole często dochodzi do agresji i dyskryminacji. Media opisują coraz bardziej drastyczne wypadki. Często w szkole dyskryminuje się osoby, które w jakiś sposób różnią się od innych, czasem mogą to być nawet inne zainteresowania. A uczniowie, którzy czują się wykluczeni, rezygnują ze swojego zdania, ponieważ nie potrafią go obronić w polemicznej dyskusji. Część uczniów wychowuje się w rodzinach, w których nikt nie liczy się z ich zdaniem. Ma to konsekwencje w ich późniejszym życiu – nie potrafią nawiązywać kontaktu z innymi.

3.2. LITERATURA WYBRANA Z KOMENTARZEM

3.2.1. J. Duszyńska, *Cudaczek-Wyśmiewaczek*, Nasza Księgarnia, Warszawa 2018, s. 5-6.

Wstęp

20. lat Mazowsze

Program wychowawczy > Klasa II > Wartość III > Pozytywna relacja względem kolegów, koleżanek w szkole i poza szkołą

Panna Obrażalska, Złośnicki, Beksza, Pan Byle-jak, Kasia bojąca się grzebienia to główni bohaterowie zbioru kilku opowiadań, których spoiwem łączącym jest tytułowy Cudaczek-Wyśmiewaczek. „(...) lichy malusie i cieniutkie jak igła mieszkał w domku, co to nie był ani duży, ani mały, tylko w sam raz. Nie jadł i nie pił, tylko śmiechem żył. Śmiał się i śmiał do rozpuku, a brzuszek pęczniał mu, aż napęczniał jak ziarnko grochu. Wtedy cudaczek był syty i zadowolony”. Dzieci swoim nagannym zachowaniem powodują, że Cudaczek czuje się bardzo dobrze. On żywi się złymi uczynkami, dlatego prowokuje dzieci do złego zachowania.

Cytat

„Było sobie miasteczko nad rzeczką. A w tym miasteczku stał sobie domek ani mały, ani duży – taki w sam raz. I w tym domku mieszkała panna Obrażalska. Panna Obrażalska miała osiem lat, zadarty nosek i jasne warkoczyki. Nazwano ją panną Obrażalską, bo się wciąż obrażała. Obrażała się dziesięć razy na dzień. Wtedy mówiła: «nie bawię się» albo: «nie potrzebuję». Potem nadymała buzię, zadzierała jeszcze wyżej ten zadarty nosek i siadała w kącie nastroszona jak sowa. Długo siedziała w kącie, tak długo, póki cała obraza nie wyparowała z niej jak woda z kociołka. Wtedy panna Obrażalska wracała do zabawy z dziećmi. I co dalej? Ano, za chwilę mówiła znów: «nie bawię się» albo «nie potrzebuję» i znowu odchodziła do kąta. Drugiej takiej Obrażalskiej nie było w całej szkole, nie było nawet w całym miasteczku nad rzeczką”.

Podsumowanie

W przywołanym powyżej fragmencie widzimy, jak zachowuje się jedna z bohaterek – panna Obrażalska. Dziewczynka ta cały czas się obraża, dąsa i jest nieprzyjemna. Jej zachowanie świadczy o antywartości. Na tym przykładzie należy tłumaczyć dzieciom, że to złe postępowanie, że nie należy tak robić.